

บทที่ 4 ผลการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง "ทัศนคติของวัยรุ่นชายต่อการดูหนังโป๊ที่มีเนื้อหารุนแรงในสื่อสิ่งพิมพ์กับสื่ออิเล็กทรอนิกส์" มีจุดประสงค์เพื่อต้องการศึกษาการเปิดรับสารจากการดูหนังโป๊ที่มีเนื้อหารุนแรงของวัยรุ่นชายจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อการดูหนังโป๊ที่มีเนื้อหารุนแรง และทัศนคติของวัยรุ่นชายในเรื่องของความรุนแรง และสถานศึกษาที่เป็นโรงเรียนชายล้วนกับสหศึกษามีความแตกต่างในด้านทัศนคติต่อเนื้อหารุนแรงของการดูหนังโป๊ โดยผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 4 ส่วนดังนี้คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์ความถี่ในการเปิดรับสื่อการดูหนังโป๊ที่มีเนื้อหารุนแรง และพฤติกรรมการเปิดรับการดูหนังโป๊ของวัยรุ่นชาย

ส่วนที่ 3 วิเคราะห์ทัศนคติของวัยรุ่นชายต่อเรื่องความรุนแรง

ส่วนที่ 4 ทดสอบสมมติฐาน

1. วัยรุ่นชายเปิดรับการดูหนังโป๊ที่มีเนื้อหารุนแรงจากสื่อสิ่งพิมพ์แตกต่างกับสื่ออิเล็กทรอนิกส์
2. ระดับการเปิดรับการดูหนังโป๊ที่มีเนื้อหารุนแรงมีความสัมพันธ์กับการมีทัศนคติต่อความรุนแรง
3. วัยรุ่นเพศชายที่ศึกษาในโรงเรียนชายล้วนจะมีทัศนคติต่อเนื้อหาด้านความรุนแรงของสื่อแตกต่างจากวัยรุ่นเพศชายที่ศึกษาในโรงเรียนสหศึกษา

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

จากข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 คน ซึ่งแบ่งเป็นโรงเรียนต่าง ๆ ทั้งหมด 6 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งเป็นโรงเรียนสาธิตรามคำแหง 50 คน โรงเรียนสาธิตเกษตร 50 คน โรงเรียนสุวรรณารามวิทยาคม 50 คน โรงเรียนทวีธาภิเศก 50 คน โรงเรียนเซนคาเปี๊ยะล 50 คน โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียน 50 คน โดยกลุ่มตัวอย่างทั้ง 300 คน เป็นนักเรียนเพศชายที่ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ประเภทโรงเรียน

ประเภทของโรงเรียนที่ศึกษาได้แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ โรงเรียนชายล้วน ได้แก่ โรงเรียนทวีธาภิเศก โรงเรียนเซนต์คาเบรียล โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียน โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างโรงเรียนละ 50 คน รวมทั้ง 3 โรงเรียนเป็นจำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 50 โรงเรียนสหศึกษา ได้แก่ โรงเรียนสาธิตรามคำแหง โรงเรียนสาธิตเกษตร โรงเรียนสุวรรณารามวิทยาคม โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างโรงเรียนละ 50 คน รวมทั้ง 3 โรงเรียนเป็นจำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 50

อายุ

อายุของเด็กนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย ส่วนใหญ่มีอายุ 15 ปี มีทั้งหมด 103 คน คิดเป็นร้อยละ 34.3 รองลงมาอายุ 16 ปี ทั้งหมด 64 คน คิดเป็นร้อยละ 21.3 อายุ 14 ปี มีทั้งหมด 57 คน คิดเป็นร้อยละ 19 อายุ 17 ปี มีทั้งหมด 54 คน คิดเป็นร้อยละ 18 และอายุ 18 ปี มีทั้งหมด 22 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3

การศึกษา

กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนใหญ่เป็นเด็กมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 53 รองลงมาเป็นเด็กมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 28.3 นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 18.7

นอกจากนี้ยังแบ่งเป็นนักเรียนแผนกวิทย์และแผนกศิลป์ โดยส่วนใหญ่เป็นนักเรียนแผนกวิทย์ จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 55.3 รองลงมาเป็นนักเรียนแผนกศิลป์ จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 44.7

ภูมิลำเนา

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ จำนวน 265 คน คิดเป็นร้อยละ 88.3 และมีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด 35 คน คิดเป็นร้อยละ 11.7

สถานที่พักอาศัย

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะพักอาศัยอยู่ในเขตเมืองกทม.มีจำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 72 รองลงมาอาศัยอยู่ในเขตชานเมืองกทม. จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7 อาศัยอยู่นอกเขตกทม./ในเมือง จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 และไม่พบกลุ่มตัวอย่างอาศัยอยู่นอกเขตกทม./ในชนบท

บุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วย

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะพักอาศัยอยู่กับบิดามารดา ซึ่งมีจำนวน 245 คน คิดเป็นร้อยละ 81.7 รองลงมาพักอาศัยอยู่กับญาติ, ผู้ปกครอง มีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 14 พักอาศัยอยู่กับพี่,น้อง มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 ซึ่งเท่ากับจำนวนที่พักอาศัยอยู่กับบุคคลอื่น ๆ มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 และไม่พบกลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัยอยู่คนเดียว

รายได้

กลุ่มตัวอย่างจะมีรายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครอง และจากรายได้อื่น ๆ เมื่อหักค่าอาหาร ค่ารถ และค่าที่พักอาศัยแล้ว พบว่า อันดับหนึ่งมีรายได้ต่ำกว่า 1,500 บาท จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 28.7 อันดับสองมีรายได้มากกว่า 1,500-2,000 บาท จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 24.7 อันดับสามมีรายได้มากกว่า 3,000 บาทขึ้นไป จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 17.3 อันดับสี่มีรายได้มากกว่า 2,500-3,000 บาท จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 17 และอันดับสุดท้ายมีรายได้มากกว่า 2,000-2,500 บาท จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 12.3

รายละเอียดของข้อมูลดังกล่าวนำเสนอในตารางที่ 1

ส่วนที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนร้อยละของลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร	
	จำนวน (N=300)	ร้อยละ
โรงเรียน		
สาริตราวม	50	16.7
สาริตเกษตร	50	16.7
สุวรรณารามวิทยาคม	50	16.7
ทวีธาภิเศก	50	16.7
เซนคาร์เปี๊ยะล	50	16.7
กรุงเทพคริสเตียน	50	16.7
ประเภทโรงเรียน		
ชายล้วน	150	50
สหศึกษา	150	50
อายุ		
14 ปี	57	19.0
15 ปี	103	34.3
16 ปี	64	21.3
17 ปี	54	18.0
18 ปี	22	7.3
ระดับชั้นเรียน		
มัธยมศึกษาปีที่ 4	159	53.0
มัธยมศึกษาปีที่ 5	85	28.3
มัธยมศึกษาปีที่ 6	56	18.7

ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร	
	จำนวน (N=300)	ร้อยละ
แผนก		
วิทย์	166	55.30
ศิลป์	134	44.70
ภูมิลำเนา		
กรุงเทพฯ	265	88.3
ต่างจังหวัด	35	11.7
ที่พักอาศัยปัจจุบัน		
เขตเมืองกทม.	216	72.0
เขตชานเมืองกทม.	68	22.7
นอกเขตกทม./ในเมือง	16	5.3
นอกเขตกทม./ในชนบท	-	-
บุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วย		
พ่อ แม่	245	81.7
พี่, น้อง	5	1.7
ญาติ, ผู้ปกครอง	42	14.0
อยู่คนเดียว	-	-
อยู่กับเพื่อน	3	1.0
อื่นๆ	5	1.7
รายได้		
ต่ำกว่า 1,500 บาท	86	28.7
มากกว่า 1,500-2,000 บาท	74	24.7
มากกว่า 2,000-2,500 บาท	37	12.3
มากกว่า 2,500-3,000 บาท	51	17.0
มากกว่า 3,000 บาทขึ้นไป	52	17.3

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ความถี่ในการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรง และ พฤติกรรมการเปิดรับการ์ตูนญี่ปุ่นของวัยรุ่นชาย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในเรื่องเกี่ยวกับความถี่ในการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหา รุนแรง และพฤติกรรมการเปิดรับการ์ตูนญี่ปุ่นของวัยรุ่นชาย ซึ่งประกอบไปด้วยชุดคำถามเกี่ยวกับ จำนวนการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรง จำนวนการดูการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรง ความถี่ในการเปิดรับการ์ตูนญี่ปุ่น พฤติกรรมการซื้อและสถานที่ในการเปิดรับการ์ตูนญี่ปุ่น ทัศนคติของเด็กวัยรุ่นเกี่ยวกับการเปิดรับการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรง

2.1 จำนวนการเปิดรับการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรง

เด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งในงานวิจัยชิ้นนี้เป็นกลุ่ม ตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของเด็กวัยรุ่น โดยส่วนใหญ่แล้วจะเปิดรับการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรง จำนวนมาก จากผลการวิจัยพบว่า เด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้ง 6 โรงเรียนจะมีเด็กที่เคยเปิดรับการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรงทั้งหมดจำนวน 254 คน คิดเป็น ร้อยละ 84.7 และมีเด็กที่ไม่เคยเปิดรับการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรงจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3 ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนร้อยละของการเปิดรับการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรง

การเปิดรับการ์ตูนญี่ปุ่น ที่มีเนื้อหารุนแรง	จำนวน (N=300)	ร้อยละ
เคย	254	84.7
ไม่เคย	46	15.3

2.2 วิธีการเปิดรับการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรง

ในส่วนของวิธีการเปิดรับการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรง ผลการวิจัยพบว่า เด็กนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่จะเปิดรับการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรงทั้ง 2 วิธีคือ ทั้งอ่านหนังสือ และดูทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 47.6 รองลงมาเลือกเปิดรับโดยวิธี การอ่านหนังสือจำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 42.5 และดูทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8 ดังเสนอในตารางที่ 3

และจากการสุ่มตัวอย่างรายชื่อการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรง ที่มีวางจำหน่ายตามแผง หนังสือทั่วไป และตามร้านเช่าวีโอเทป หรือกำลังฉายหรือเคยฉายมาแล้วทางโทรทัศน์ รายชื่อ การ์ตูนเหล่านี้ เป็นการ์ตูนที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักในหมู่วัยรุ่น แล้วนำมาสอบถามเด็กนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่าวัยรุ่นชายโดยส่วนใหญ่จะรู้จัก เคยอ่านมาแล้วเป็นจำนวนมาก และ เคยดูทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์เป็นจำนวนมากเช่นกัน ดังแสดงในตารางที่ 4 และตารางที่ 5

ตารางที่ 3 แสดงเปรียบเทียบวิธีการเปิดรับการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรง

วิธีการเปิดรับการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรง	จำนวน (N=254)	ร้อยละ
อ่านหนังสือการ์ตูน	108	42.5
ดูทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (โทรทัศน์และวิดีโอ)	25	9.8
ทั้งอ่านหนังสือและดูทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์	121	47.6

ตารางที่ 4 แสดงรายชื่อหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรงที่เด็กนักเรียนชายเคยอ่าน

รายชื่อหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น	เคยอ่าน	
	จำนวน (N=254)	ร้อยละ
ดราากอนบอลส์	222	87.4
ฟ็อกเก็ตมอนสเตอร์	94	37
กัปตันชีบาสะ	134	52.8
คนเก่งฟ้าประทาน	186	73.2
อย่างนี้สิ...บูลส์	131	51.1
คอปร้า	107	42.1
ฤทธิ์หมัดดาวเหนือ	127	50
ซิติฮันเตอร์	154	60.6
ทาร์จิงจ้าวป่า	109	42.9
เกมกลคนอัจฉริยะ	128	50.4
ซามูไรพเนจร	141	55.5
ปีศาจเอ็กส์	97	38.2

ตารางที่ 5 แสดงรายชื่อภาพยนตร์การ์ตูนที่มีเนื้อหารุนแรงที่เด็กนักเรียนชายเคยดูทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์

รายชื่อภาพยนตร์การ์ตูน	เคยชม	
	จำนวน (N=254)	ร้อยละ
ดราากอนบอลส์	203	79.9
พ็อกเก็ตมอนสเตอร์	88	34.6
กัปตันชีบาสะ	125	49.2
คนเก่งฟ้าประทาน	131	51.6
อย่างนี้สิ...บูลส์	61	24
คอปร้า	74	29.1
ฤทธิ์หมัดดาวเหนือ	104	40.9
ซิติอันเตอร์	132	52
ทาร์จิงจ้าวป่า	57	22.4
เกมกลคนอัจฉริยะ	58	22.8
ซามูไรพเนจร	93	36.6
ปีศาจเอ็กซ์	110	43.3

2.3 ความถี่ในการเปิดรับการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรง

ความถี่ในการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรง ผลการวิจัยพบว่า เด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เคยอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรงส่วนใหญ่จะมีความถี่ในการอ่านคือ แล้วแต่โอกาส คิดเป็นร้อยละ 57.9 รองลงมาคือ ทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 23.2 นอกนั้นคือ สัปดาห์ละครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.2 อื่น ๆ เช่น นาน ๆ อ่านครั้ง , แล้วแต่เพื่อนนำมาให้อ่าน เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 3.9 เดือนละสองครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.8 เดือนละครั้งคิดเป็นร้อยละ 2.0 ตามลำดับ ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 6

ในส่วนของการ์ตูนการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรงทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ผลการวิจัยพบว่า เด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เคยดูการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรง ส่วนใหญ่จะมีความถี่ในการดูคือ แล้วแต่โอกาส คิดเป็นร้อยละ 57.1 รองลงมาคือ ทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 21.7 นอกจากนั้นคือ สัปดาห์ละครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11 เดือนละสองครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.3 เดือนละครั้ง

คิดเป็นร้อยละ 3.9 อื่น ๆ เช่น ดูนาน ๆ ครั้ง, แล้วแต่จะเปิดมาเจอแล้วดู , แล้วแต่เพื่อนนำเทปมาให้ยืม เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 2 ตามลำดับ ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 7

ตารางที่ 6 แสดงความถี่การอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรง

ความถี่ในการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรง	จำนวน (N=254)	ร้อยละ
ทุกวัน	59	23.2
สัปดาห์ละครั้ง(ทุกสัปดาห์)	26	10.2
เดือนละครั้ง	5	2
เดือนละสองครั้ง	7	2.8
แล้วแต่โอกาส	147	57.9
อื่น ๆ	10	3.9

ตารางที่ 7 แสดงความถี่ในการดูการ์ตูนญี่ปุ่นทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์

ความถี่ในการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรง	จำนวน (N=254)	ร้อยละ
ทุกวัน	55	21.7
สัปดาห์ละครั้ง(ทุกสัปดาห์)	28	11
เดือนละครั้ง	10	3.9
เดือนละสองครั้ง	11	4.3
แล้วแต่โอกาส	145	57.1
อื่น ๆ	5	2

สถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างใช้ในการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรง จากผลการวิจัยโดยส่วนใหญ่ กลุ่มตัวอย่างจะอ่านภายในบ้าน คิดเป็นร้อยละ 55.1 รองลงมาคือ สถานที่ใดก็ได้แล้วแต่สะดวก คิดเป็นร้อยละ 31.1 ห้องเรียน คิดเป็นร้อยละ 6.7 บ้านเพื่อน, ญาติหรือพี่น้อง คิดเป็นร้อยละ 6.3 อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.8 ตามลำดับ ดังเสนอรายละเอียดในตารางที่ 8

ส่วนสถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างใช้ในการดูการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรง จากผลการวิจัย โดยส่วนใหญ่ กลุ่มตัวอย่างจะดูภายในบ้าน คิดเป็นร้อยละ 84.6 รองลงมา คือบ้านเพื่อน,ญาติ หรือพี่น้องคิดเป็นร้อยละ 7.9 อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 7.5 ตามลำดับ ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 9

ตารางที่ 8 แสดงสถานที่ที่ใช้อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น

สถานที่	จำนวน (N=254)	ร้อยละ
ห้องเรียน	17	6.7
ภายในบ้าน	140	55.1
บ้านเพื่อน,ญาติ หรือพี่น้อง	16	6.3
สถานที่ใดก็ได้แล้วแต่สะดวก	79	31.1
อื่น ๆ	2	0.8

ตารางที่ 9 แสดงสถานที่ที่ใช้ดูการ์ตูนญี่ปุ่น

สถานที่	จำนวน (N=254)	ร้อยละ
ภายในบ้าน	215	84.6
บ้านเพื่อน,ญาติ หรือพี่น้อง	20	7.9
อื่น ๆ	19	7.5

นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยส่วนใหญ่จะได้หนังสือการ์ตูนที่มีเนื้อหารุนแรงจากการซื้อ คิดเป็นร้อยละ 59.1 รองลงมาคือ ยืมเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 19.7 เข้าตามร้านหนังสือ คิดเป็นร้อยละ 14.2 อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 4.7 จากพี่น้องหรือญาติ คิดเป็นร้อยละ 2.4 ตามลำดับ ดังนำเสนอรายละเอียดในตารางที่ 10

ส่วนกลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่ จะได้ดูการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรง จากการเปิดโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 63.8 รองลงมาคือ เข้าตามร้านวิดีโอ คิดเป็นร้อยละ 14.2 ซื้อร้านวิดีโอเทป คิดเป็นร้อยละ 8.3 เท่ากับยืมเพื่อ คิดเป็นร้อยละ 8.3 อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 5.1 จากพี่น้องหรือญาติ คิดเป็นร้อยละ 0.4 ตามลำดับ ดังนำเสนอรายละเอียดในตารางที่ 11

ตารางที่ 10 แสดงแหล่งที่เด็กนักเรียนชายที่ศึกษาในระดับมัธยมปลายได้หนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรงมาอ่าน

แหล่งที่ได้หนังสือ	จำนวน (N=254)	ร้อยละ
ซื้อมา	150	59.1
ยืมเพื่อน	50	19.7
เช่าตามร้านหนังสือ	36	14.2
จากพี่น้อง หรือญาติ	6	2.4
อื่น ๆ	12	4.7

ตารางที่ 11 แสดงแหล่งที่เด็กนักเรียนชายที่ศึกษาในระดับมัธยมปลายดูการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรง

แหล่งที่ดูภาพยนตร์	จำนวน (N=254)	ร้อยละ
เปิดโทรทัศน์	162	63.8
ซื้อผ่านวิดีโอเทป	21	8.3
ยืมเพื่อน	21	8.3
เช่าตามร้านวิดีโอ	36	14.2
จากพี่น้องหรือญาติ	1	0.4
อื่น ๆ	13	5.1

2.4 ความคิดเห็นจากการเปิดรับการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรงของวัยรุ่นชาย

ความคิดเห็นจากการเปิดรับการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรงของวัยรุ่นชาย จากการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างพบว่า วัยรุ่นชายโดยส่วนใหญ่ชอบการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรง โดยให้เหตุผลว่าสนุก ตื่นเต้น เร้าใจ เนื้อหาชวนติดตาม เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 90.6 ส่วนวัยรุ่นชายที่ไม่ชอบการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรงมีจำนวนน้อย โดยให้เหตุผลว่าไร้สาระ โหดร้าย รุนแรงเกินไป เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 9.4 ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 12

ตารางที่ 12 แสดงความชอบ และไม่ชอบการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรง

ความชอบและไม่ชอบการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรง	จำนวน (N=254)	ร้อยละ
เหมาะสม	230	90.6
ไม่เหมาะสม	24	9.4

ในส่วนความคิดเห็นเรื่องการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรง เหมาะสมกับเพศชายนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเห็นว่า เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 57.1 ส่วนกลุ่มเป้าหมายที่เห็นว่าไม่เหมาะสม โดยส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่า ไม่จำเป็น , การ์ตูนแนวอื่น ๆ ก็สนุกเหมือนกัน เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 42.9 ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 13

นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ต่างมีความเห็นในเรื่องภาพหรือฉายต่อสู้จากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ทำให้รู้สึกตื่นเต้น เร้าใจมากที่สุด โดยให้เหตุผลว่า มีทั้งภาพและเสียงประกอบ คิดเป็นร้อยละ 40.2 รองลงมาคือ หนังสือการ์ตูน ให้เหตุผลว่า ลายเส้นสวย , ดำเนินเรื่องเร็ว คิดเป็นร้อยละ 28.7 ทั้งหนังสือการ์ตูนและอิเล็กทรอนิกส์ คิดเป็นร้อยละ 24.4 ไม่ทั้งหนังสือการ์ตูนและอิเล็กทรอนิกส์ คิดเป็นร้อยละ 6.7 ตามลำดับ ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 14

ตารางที่ 13 แสดงความคิดเห็นในเรื่องการ์ตูนที่มีเนื้อหารุนแรงเป็นการ์ตูนที่เหมาะสมกับเพศชาย

ความเห็นในเรื่องการ์ตูนที่มีเนื้อหารุนแรงเหมาะสมกับเพศชาย	จำนวน (N=254)	ร้อยละ
ใช่	145	57.1
ไม่ใช่	109	42.9

ตารางที่ 14 แสดงความคิดเห็นในเรื่องสื่อประเภทใดที่ทำให้ภาพหรือจากการต่อสู้ในการ์ตูนญี่ปุ่นเนื้อหารุนแรงตื่นเต้น เร้าใจมากกว่า

ความคิดเห็นในเรื่องภาพหรือจากการต่อสู้จากสื่อที่ทำให้รู้สึกตื่นเต้น เร้าใจ	จำนวน (N=254)	ร้อยละ
หนังสือการ์ตูน	73	28.7
อิเล็กทรอนิกส์	102	40.2
ทั้งหนังสือการ์ตูนและอิเล็กทรอนิกส์	62	24.4
ไม่ทั้ง 2 ประเภท	17	6.7

จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 90.2 ผู้ปกครองอนุญาตให้เปิดรับการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรง และร้อยละ 9.8 ผู้ปกครองไม่อนุญาตให้เปิดรับการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรง ดังแสดงในตารางที่ 15

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบอีกว่า ในเวลาที่วัยรุ่นชายมีปัญหาหรือข้อข้องใจ ส่วนใหญ่จะปรึกษาพ่อแม่ คิดเป็นร้อยละ 45.7 รองลงมาจะปรึกษาเพื่อน ร้อยละ 43.7 พี่น้องร้อยละ 6.3 อาจารย์ ร้อยละ 3.1 สื่อมวลชน 1.2 ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 16

ตารางที่ 15 แสดงการอนุญาตของผู้ปกครองให้เปิดรับการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรงจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

การอนุญาตของผู้ปกครอง	จำนวน (N=254)	ร้อยละ
อนุญาต	229	90.2
ไม่อนุญาต	25	9.8

ตารางที่ 16 แสดงบุคคลที่เด็กวัยรุ่นชายปรึกษาเมื่อมีปัญหาหรือข้อข้องใจ

บุคคลที่ปรึกษา	จำนวน (N=254)	ร้อยละ
เพื่อน	111	43.7
พ่อแม่	116	45.7
พี่น้อง	16	6.3
อาจารย์	8	3.1
สื่อมวลชน	3	1.2
อื่น ๆ	-	-

ส่วนที่ 3 วิเคราะห์ทัศนคติของวัยรุ่นชายที่มีต่อเรื่องความรุนแรง

3.1 ด้านทัศนคติในเรื่องความรุนแรงทั่วไป

จากการวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยรุ่นชาย ด้านทัศนคติในเรื่องความรุนแรงทั่วไปพบว่า

จากข้อความที่ว่า ท่านคิดว่าเรื่องชกต่อยเป็นเรื่องธรรมดาของกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นปานกลางค่อนข้างสูง(ค่าเฉลี่ย 3.61)

จากข้อความที่ว่า การชกต่อยแบบตัวต่อตัวเป็นการต่อสู้ที่ยุติธรรมของผู้ชาย กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นด้วยมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.05)

จากข้อความที่ว่า ผู้ชายควรเรียนรู้ศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว เช่นมวยไทย คาราเต้ เป็นต้น กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นด้วยมากไปทางปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.7)

จากข้อความที่ว่า ท่านเห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่าหากไม่ทำร้ายเขา เขาก็จะทำร้ายเราเป็นเรื่องที่ถูกต้องกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นปานกลางค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 3.26)

3.2 ด้านทัศนคติเกี่ยวกับความรุนแรงในการใช้ชีวิตของวัยรุ่นชาย

จากการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยรุ่นชาย ด้านทัศนคติในเรื่องความรุนแรงในการใช้ชีวิตของวัยรุ่นชายพบว่า

จากข้อความที่ว่า วัยรุ่นจำเป็นต้องเข้ากลุ่มและต้องการให้เพื่อน ๆ ในกลุ่มยอมรับกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นปานกลางค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 3.86)

จากข้อความที่ว่า การพูดคำหยาบในกลุ่มเพื่อนเป็นเรื่องธรรมดาของวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นด้วยมากไปทางปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.78)

จากข้อความที่ว่า การยกพวกตีกันระหว่างกลุ่มหรือแก๊งค์ของวัยรุ่น เป็นเรื่องของศักดิ์ศรีที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นด้วยน้อยไปทางปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.87)

จากข้อความที่ว่า เมื่อเพื่อนหรือคนในกลุ่มถูกรังแกจะต้องตอบโต้ฝ่ายตรงข้ามทันที กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นปานกลางค่อนข้างต่ำ (ค่าเฉลี่ย 3.07)

จากข้อความที่ว่า เพื่อเป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน ท่านจะยอมทำทุกอย่างที่เพื่อนบอกให้ทำทันที โดยไม่คำนึงว่าใครจะเดือดร้อน หรือได้รับความเสียหาย กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นปานกลางค่อนข้างต่ำ (ค่าเฉลี่ย 2.66)

3.3 ทักษะคติเกี่ยวกับพฤติกรรมการแสดงออกด้านความรุนแรง

จากการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยรุ่นชายด้านทักษะคติเกี่ยวกับพฤติกรรมแสดงออกด้านความรุนแรงพบว่า

จากข้อความที่ว่า ท่านมักจะพูดคำหยาบหรือถ้อยคำไม่สุภาพเวลาโมโหเป็นประจำ กลุ่มเป้าหมายมีความคิดเห็นปานกลางค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 3.32)

จากข้อความที่ว่า ท่านมักขว้างปาหรือทำลายสิ่งของให้เสียหาย เวลาที่ไม่พอใจหรือคับแค้นใจ กลุ่มเป้าหมายมีความคิดเห็นปานกลางค่อนข้างต่ำ (ค่าเฉลี่ย 2.66)

จากข้อความที่ว่า เมื่อต้องเผชิญกับเหตุการณ์รุนแรงที่เหมือนกับเรื่องราวในการ์ตูน ท่านจะปฏิบัติตามอย่างเรื่องราวในการ์ตูน กลุ่มเป้าหมายมีความคิดเห็นปานกลางค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 2.90)

จากข้อความที่ว่า เวลาที่ถูกทำให้เสียหน้าหรือโดนทำร้าย ท่านจะวางแผนแก้แค้นกับคนที่ทำร้ายท่าน กลุ่มเป้าหมายมีความคิดเห็นปานกลางค่อนข้างต่ำ (ค่าเฉลี่ย 2.86)

จากข้อความที่ว่า ท่านมักมีเรื่องชกต่อยกับคู่อริ หรือเพื่อน ๆ เป็นประจำกลุ่มเป้าหมายมีความคิดเห็นด้วยน้อยค่อนข้างน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 2.18)

จากข้อความที่ว่า ท่านมักตีใจ และภูมิภาคที่เพื่อน ๆ ส่งเสียงเชียร์ เวลาที่ทำร้ายฝ่ายตรงข้ามหรือทำลายสิ่งให้เสียหาย กลุ่มเป้าหมายมีความคิดเห็นไปทางปานกลางค่อนข้างต่ำที่สุด (ค่าเฉลี่ย 2.65)

3.4 ทักษะคติเกี่ยวกับการเสนอเนื้อหารุนแรงของสื่อมวลชน

จากการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยรุ่นชายด้านทักษะคติเกี่ยวกับการเสนอเนื้อหารุนแรงของสื่อมวลชน พบว่า

จากข้อความที่ว่า ท่านคิดว่าพฤติกรรมที่รุนแรงของตัวละครที่เรามักพบเห็น ตามสื่อต่าง ๆ ส่วนใหญ่จะนำมาจากชีวิตจริง กลุ่มเป้าหมายมีความคิดเห็นปานกลางค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 3.25)

จากข้อความที่ว่า ปัจจุบันการใช้คำสิ่ง ความรุนแรงในสื่อต่าง ๆ มีมากเกินไปจนความจำเป็นสำหรับคนดู กลุ่มเป้าหมายมีความคิดเห็นปานกลางค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 3.27)

จากข้อความที่ว่า ท่านเคยเห็นคนในครอบครัวของท่าน เช่น พ่อแม่ พี่น้อง ญาติ เป็นต้น อ่านหนังสือ ดูโทรทัศน์ หรือดูวิดีโอ เกี่ยวกับความรุนแรง และมีสิ่งเหล่านี้เก็บไว้ในบ้าน กลุ่มเป้าหมายมีความคิดเห็นปานกลางค่อนข้างต่ำ (ค่าเฉลี่ย 2.85)

ตารางที่ 17 ทศนคติที่มีต่อเรื่องความรุนแรง

ทศนคติเรื่องความรุนแรง	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย	SD
N = 245 (100 %)	5	4	3	2	1	X	SD
<u>ทศนคติในเรื่องความรุนแรงทั่วไป</u>							
ท่านคิดว่าเรื่องการชกต่อยเป็นเรื่องธรรมดา	49 (19.3)	75 (29.5)	116 (45.7)	11 (4.3)	3 (1.2)	3.61	0.88
การชกต่อยแบบตัวต่อตัวเป็นการต่อสู้ที่ยุติธรรมของผู้ชาย	104 (40.9)	79 (31.1)	57 (22.4)	10 (3.9)	4 (1.6)	4.05	0.96
ผู้ชายควรเรียนรู้ศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว เช่น มวยไทย คาราเต้ เป็นต้น	63 (24.8)	84 (33.1)	77 (30.3)	28 (11.0)	2 (0.8)	3.7	0.98
ท่านเห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่าหากไม่ทำร้ายเขา เขาก็จะทำร้ายเราเป็นเรื่องที่ถูกต้อง	63 (24.8)	49 (19.3)	70 (27.6)	36 (14.2)	36 (14.2)	3.26	1.35
						3.65	1.04

หมายเหตุ : ค่าเฉลี่ยคำนวณจากเกณฑ์ค่าเฉลี่ย 1.0-1.50 ถือว่ามีความเห็นด้วยน้อยที่สุด 1.51-2.50 ถือว่าเห็นด้วยน้อย 2.51-3.50 มีความเห็นด้วยปานกลาง 3.51-4.50 มีความเห็นด้วยมาก 4.51-5.00 มีความเห็นด้วยมากที่สุด

ตารางที่ 17 (ต่อ) ทศนคติที่มีต่อเรื่องความรุนแรง

ทัศนคติเรื่องความรุนแรง	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย	SD
N = 245 (100 %)	5	4	3	2	1	X	SD
<u>ทัศนคติในเรื่องความรุนแรงในการ</u> <u>ใช้ชีวิตของวัยรุ่นชาย</u>							
วัยรุ่นจำเป็นต้องเข้ากลุ่มและต้องการ ให้เพื่อน ๆ ในกลุ่มยอมรับ	80 (31.5)	72 (28.3)	90 (35.4)	11 (4.3)	1 (0.4)	3.86	0.92
การพูดคำหยาบในกลุ่มเพื่อนเป็น เรื่องธรรมดาของวัยรุ่น	53 (20.9)	109 (42.9)	79 (31.1)	11 (4.3)	2 (0.8)	3.78	0.84
การยกพวกตีกันระหว่างกลุ่มหรือ แก๊งของวัยรุ่นเป็นเรื่องของ ศักดิ์ศรีที่หลีกเลี่ยงไม่ได้	30 (11.8)	44 (17.3)	74 (29.1)	76 (29.9)	30 (11.8)	2.87	1.18
เมื่อเพื่อนหรือคนในกลุ่มถูกรังแก จะต้องตอบโต้ฝ่ายตรงข้ามทันที	35 (13.8)	47 (18.5)	90 (35.4)	66 (26.0)	16 (6.3)	3.07	1.11
เพื่อเป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อนท่าน จะทำทุกอย่างที่เพื่อนบอกให้ ทำทันที โดยไม่คำนึงว่าใครจะ เดือดร้อน หรือได้รับความเสียหาย	29 (11.4)	12 (4.7)	95 (37.4)	81 (31.9)	37 (14.6)	2.66	1.13
						3.24	1.03

หมายเหตุ : ค่าเฉลี่ยคำนวณจากเกณฑ์ค่าเฉลี่ย 1.0-1.50 ถือว่ามีความเห็นด้วยน้อยที่สุด 1.51-2.50 ถือว่าเห็นด้วยน้อย 2.51-3.50 มีความเห็นด้วยปานกลาง 3.51-4.50 มีความเห็นด้วยมาก 4.51-5.00 มีความเห็นด้วยมากที่สุด

ตารางที่ 17 (ต่อ) ทักษะคดีที่มีต่อเรื่องความรุนแรง

ทักษะคดีเรื่องความรุนแรง	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย	SD
N = 245 (100%)	5	4	3	2	1	X	SD
ทักษะคดีเกี่ยวกับพฤติกรรมการแสดง							
ออกด้านความรุนแรง							
ท่านมักจะพูดคำหยาบหรือพูดถ้อยคำ ไม่สุภาพเวลาโมโหเป็นประจำ	31 (12.2)	72 (28.3)	106 (41.7)	39 (15.4)	6 (2.4)	3.32	0.95
ท่านมักขำงาหรือทำลายสิ่งของให้ เสียหายเวลาที่ไม่พอใจหรือคับแค้นใจ	17 (6.7)	50 (19.7)	73 (28.7)	60 (23.6)	54 (21.3)	2.66	1.2
เมื่อต้องเผชิญกับเหตุการณ์รุนแรงที่ เหมือนกับเรื่องราวในการ์ตูน ท่าน จะปฏิบัติตามอย่างเรื่องราวในการ์ตูน	24 (9.4)	59 (23.2)	77 (30.3)	58 (22.8)	36 (14.2)	2.9	1.18
เวลาที่ถูกทำให้เสียหน้าหรือโดนทำ ร้าย ท่านจะวางแผนแก้แค้นกับคน ที่ทำร้ายท่าน	32 (12.6)	34 (13.4)	84 (33.1)	76 (29.9)	28 (11.0)	2.86	1.16
ท่านมักมีเรื่องชกต่อยกับคู่อริ หรือ เพื่อน ๆ เป็นประจำ	23 (9.1)	13 (5.1)	43 (16.9)	84 (33.1)	91 (35.8)	2.18	1.23
ท่านมักจะดีใจและภูมิใจที่เพื่อน ๆ ส่งเสียงเชียร์ เวลาที่ทำร้ายฝ่ายตรง ข้ามหรือทำลายสิ่งของให้เสียหาย	36 (14.2)	20 (7.9)	83 (32.7)	51 (20.1)	64 (25.2)	2.65	1.32
						2.76	1.17

หมายเหตุ : ค่าเฉลี่ยคำนวณจากเกณฑ์ค่าเฉลี่ย 1.0-1.50 ถือว่ามีความเห็นด้วยน้อยที่สุด 1.51-2.50 ถือว่าเห็นด้วยน้อย 2.51-3.50 มีความเห็นด้วยปานกลาง 3.51-4.50 มีความเห็นด้วยมาก 4.51-5.00 มีความเห็นด้วยมากที่สุด

ตารางที่ 17 (ต่อ) ทักษะคิดที่มีต่อเรื่องความรุนแรง

ทัศนคติเรื่องความรุนแรง	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย	SD
N = 245 (100 %)	5	4	3	2	1	X	SD
ทัศนคติเกี่ยวกับการเสนอเนื้อหา รุนแรงของสื่อมวลชน							
ท่านคิดว่าพฤติกรรมที่รุนแรงของ ตัวละครที่เรามักพบเห็นตามสื่อ ต่าง ๆ ส่วนใหญ่จะนำมาจากชีวิตจริง	35 (13.8)	64 (25.2)	100 (39.4)	42 (16.5)	13 (5.1)	3.25	1.05
ปัจจุบันการใช้กำลัง ความรุนแรง ในสื่อต่าง ๆ มีมากเกินไปจนจำเป็น สำหรับคนดู	26 (10.2)	68 (26.8)	121 (47.6)	29 (11.4)	10 (3.9)	3.27	0.93
ท่านเคยเห็นคนในครอบครัวของ ท่าน เช่น พ่อแม่ พี่น้อง ญาติ เป็นต้น อ่านหนังสือ, ดูโทรทัศน์ หรือดูวิดีโอ เกี่ยวกับความรุนแรง และมีสิ่งเหล่านี้เก็บไว้ในบ้าน	33 (13.0)	37 (14.6)	80 (31.5)	67 (26.4)	37 (14.6)	2.85	1.22
						3.12	1.06

หมายเหตุ : ค่าเฉลี่ยคำนวณจากเกณฑ์ค่าเฉลี่ย 1.0-1.50 ถือว่ามีความเห็นด้วยน้อยที่สุด 1.51-2.50 ถือว่าเห็นด้วยน้อย 2.51-3.50 มีความเห็นด้วยปานกลาง 3.51-4.50 มีความเห็นด้วยมาก 4.51-5.00 มีความเห็นด้วยมากที่สุด

ส่วนที่ 4 ทดสอบสมมติฐาน

1. วัยรุ่นชายเปิดรับการตุ๋นญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรงจากสื่อสิ่งพิมพ์แตกต่างกับสื่ออิเล็กทรอนิกส์
2. ประเภทของสื่อที่เปิดรับการตุ๋นญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรงมีความสัมพันธ์กับการมีทัศนคติต่อความรุนแรง
3. วัยรุ่นเพศชายที่ศึกษาในโรงเรียนชายล้วนจะมีทัศนคติต่อเนื้อหาด้านความรุนแรงของสื่อแตกต่างจากวัยรุ่นชายที่ศึกษาในโรงเรียนสหศึกษา

สมมติฐานข้อที่ 1 วัยรุ่นชายเปิดรับการตุ๋นญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรงจากสื่อสิ่งพิมพ์แตกต่างกับสื่ออิเล็กทรอนิกส์

จากการวิจัยพฤติกรรมการเปิดรับการตุ๋นญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรงจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ นักเรียนชายที่ศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 300 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างนั้น เคยเปิดรับการตุ๋นญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรง คิดเป็นร้อยละ 84.7 และไม่เคยเปิดรับการตุ๋นญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรง คิดเป็นร้อยละ 15.3

โดยกลุ่มตัวอย่างที่เคยเปิดรับการตุ๋นญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรง ส่วนใหญ่จะเลือกวิธีเปิดรับคือ ทั้งอ่านหนังสือการ์ตูนและดูทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ คิดเป็นร้อยละ 47.6 รองลงมาคือ อ่านหนังสือการ์ตูน คิดเป็นร้อยละ 42.5 และดูทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์คิดเป็นร้อยละ 9.8 ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 18

ตารางที่ 18 แสดงการทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศชายกับวิธีการเปิดรับการตุ๋นญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรง

เพศ	วิธีการเปิดรับการตุ๋นญี่ปุ่น (N=254)		
	อ่านหนังสือ (%)	ดูทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (%)	ทั้งอ่านหนังสือและดูทาง สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (%)
ชาย	108 (42.5)	25 (9.8)	121 (47.6)

ในส่วนของการเปรียบเทียบความถี่ในการอ่านการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรง กับการดูการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรงของวัยรุ่นชาย พบว่า วัยรุ่นชายมีความถี่ในการอ่านและการดูการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรงในสามลำดับแรกเหมือนกัน คือ โดยส่วนใหญ่เลือกแล้วแต่โอกาสในการอ่านการ์ตูนญี่ปุ่น คิดเป็นร้อยละ 57.9 ดูการ์ตูนญี่ปุ่นคิดเป็นร้อยละ 57.1 รองลงมาอ่านการ์ตูนญี่ปุ่นทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 23.2 ดูทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 21.7 อ่านทุกสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 10.2 ดูทุกสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 11

และในสามลำดับลงมาของการอ่านและการดูการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรงแตกต่างกัน โดยอ่านการ์ตูนเล่มอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 3.9 เดือนละสองครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.8 และเดือนละครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2 ตามลำดับ ส่วนการดูการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรง โดยการดูการ์ตูนเล่มอื่นเดือนละครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.9 เดือนละสองครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.3 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 2 ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 19

ตารางที่ 19 แสดงการทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศชายกับความถี่ในการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรง และความถี่ในการดูการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรง

เพศชาย	เปรียบเทียบความถี่ในการอ่านและดูการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรง					
	ทุกวัน (%)	ทุกสัปดาห์ (%)	เดือนละครั้ง (%)	เดือนละสองครั้ง (%)	แล้วแต่โอกาส (%)	อื่น ๆ (%)
อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น	59 (23.2)	26 (10.2)	5 (2.0)	7 (2.8)	147 (57.9)	10 (3.9)
ดูภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น	55 (21.7)	28 (11.0)	10 (3.9)	11 (4.3)	145 (57.1)	5 (2.0)

ในส่วนของการเปรียบเทียบสถานที่ที่ใช้ในการอ่านและดูการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรงของวัยรุ่นชาย พบว่า ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างเลือกอ่านการ์ตูนญี่ปุ่นภายในบ้าน คิดเป็นร้อยละ 55.1 ซึ่งเป็นอันดับแรก เช่นเดียวกับการดูการ์ตูนญี่ปุ่น กลุ่มเป้าหมายเลือกดูภายในบ้าน คิดเป็นร้อยละ 84.6 รองลงมากลุ่มเป้าหมายเลือกอ่านการ์ตูนญี่ปุ่นที่สถานที่ใดก็ได้ คิดเป็นร้อยละ 31.1 ในห้องเรียน คิดเป็นร้อยละ 6.7 บ้านเพื่อน, ญาติ พี่น้อง คิดเป็นร้อยละ 6.3 อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.8 ตามลำดับ ส่วนการดูการ์ตูนญี่ปุ่น รองลงมากลุ่มเป้าหมายเลือกดูที่บ้านเพื่อน ญาติ พี่น้อง คิดเป็นร้อยละ 7.9 อื่น ๆ 7.5 ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 20

ตารางที่ 20 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศชายกับสถานที่ที่ใช้อ่านการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรง และสถานที่ที่ใช้ดูภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรง

เพศชาย	เปรียบเทียบสถานที่ในการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น และสถานที่ที่ใช้ดูภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น ที่มีเนื้อหารุนแรง (N=254)				
	ห้องเรียน (%)	ภายในบ้าน (%)	บ้านเพื่อน ญาติ พี่น้อง (%)	สถานที่ที่เดินได้ (%)	อื่น ๆ (%)
สถานที่อ่านการ์ตูนญี่ปุ่น	17 (6.7)	140 (55.1)	16 (6.3)	79 (31.1)	2 (0.8)
สถานที่ดูการ์ตูนญี่ปุ่น	-	215 (84.6)	20 (7.9)	-	19 (7.5)

นอกจากนั้นกลุ่มเป้าหมายยังแสดงความคิดเห็นในเรื่องภาพและฉากการต่อสู้จากสื่อ ที่ทำให้รู้สึกตื่นเต้น เร้าใจ โดยส่วนใหญ่เห็นว่าทั้งหนังสือการ์ตูนและสื่ออิเล็กทรอนิกส์ คิดเป็นร้อยละ 62 รองลงมาเป็นอิเล็กทรอนิกส์ คิดเป็นร้อยละ 40.2 หนังสือการ์ตูน คิดเป็นร้อยละ 28.7 และไม่ทั้งหนังสือการ์ตูนและอิเล็กทรอนิกส์ คิดเป็นร้อยละ 6.7 ดังแสดงในตารางที่ 21

ตารางที่ 21 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศชายกับความคิดเห็นในเรื่องภาพหรือฉากการต่อสู้จากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อประเภทใดทำให้รู้สึกตื่นเต้น เร้าใจมากกว่า

เพศ	เปรียบเทียบภาพและฉากการต่อสู้จากสื่อ ที่ทำให้วัยรุ่นชายรู้สึกตื่นเต้นเร้าใจมากกว่า (N=254)			
	หนังสือการ์ตูน (%)	อิเล็กทรอนิกส์ (%)	ทั้งหนังสือการ์ตูนและสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (%)	ไม่ทั้งหนังสือการ์ตูนและสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (%)
ชาย	73 (28.7)	102 (40.2)	62 (24.4)	17 (6.7)

สมมติฐานข้อที่ 2 ประเภทของสื่อที่เปิดรับการดูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรงมีความสัมพันธ์กับการมีทัศนคติต่อความรุนแรง

1. วิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างวิธีการเปิดรับสื่อ กับทัศนคติต่อเนื้อหารุนแรงในด้านต่าง ๆ

1.1 วิธีการเปิดรับสื่อการดูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรงกับทัศนคติในเรื่องความรุนแรงทั่วไปดังแสดงในตารางที่ 22

ตารางที่ 22 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติเรื่องความรุนแรงทั่วไประหว่างกลุ่มที่มีวิธีการเปิดรับการดูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรงต่างกัน

วิธีการเปิดรับสื่อ	N	Mean	S.D.	F	P
อ่านหนังสือ	108	3.60	.9165	.489	.614
ดูทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์	25	3.48	.6532		
ทั้งอ่านหนังสือและดูทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์	121	3.50	.7541		
รวม	254	3.54	.8174		

$P > .05$

จากตารางที่ 22 พบว่ากลุ่มที่มีวิธีการเปิดรับการดูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรงต่างกันมีทัศนคติความรุนแรงไม่แตกต่างกัน

1.2 วิธีการเปิดรับสื่อการตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรง กับทัศนคติเกี่ยวกับความรุนแรงในการใช้ชีวิตของวัยรุ่นชาย ดังแสดงในตารางที่ 23

ตารางที่ 23 แสดงการทดสอบค่าความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรงของวัยรุ่นชายกับทัศนคติเกี่ยวกับความรุนแรงในการใช้ชีวิตของวัยรุ่นชาย

วิธีการเปิดรับ	N	Mean	S.D.	F	P
อ่านหนังสือ	108	3.52	.8141	12.039 (กลุ่ม 1 - 3)	.000
ดูทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์	25	3.36	.7000		
ทั้งอ่านหนังสือและดูทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์	121	3.06	.6156		
รวม	245	3.29	.7451		

*P < .05

จากตารางที่ 23 พบว่า กลุ่มที่มีวิธีการเปิดรับการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรงต่างกัน มีทัศนคติเรื่องความรุนแรงในชีวิตประจำวันของวัยรุ่นชายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ พบว่า กลุ่มที่อ่านหนังสือมีทัศนคติด้านความรุนแรงแตกต่างกับกลุ่มที่เปิดรับทั้งอ่านหนังสือและดูทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ส่วนกลุ่มที่เปิดรับทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์อย่างเดียวมีทัศนคติไม่แตกต่างจากกลุ่มอื่น

1.3 วิธีการเปิดรับสื่อการตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรงกับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมการแสดงออกด้านความรุนแรง ดังแสดงในตารางที่ 24

ตารางที่ 24 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติในเรื่องความรุนแรงเกี่ยวกับพฤติกรรมแสดงออกด้านความรุนแรงระหว่างกลุ่มที่มีวิธีการเปิดรับการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรง

วิธีการเปิดรับ	N	Mean	S.D.	F	P
อ่านหนังสือ	108	2.78	1.1195	1.501	.225
ดูทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์	25	2.52	1.1590		
ทั้งอ่านหนังสือและดูทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์	121	2.57	.8539		
รวม	254	2.66	1.0076		

$P > .05$

จากตารางที่ 24 พบว่า กลุ่มที่มีวิธีการเปิดรับการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหาต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมแสดงออกด้านความรุนแรงไม่แตกต่างกัน

1.4 วิธีการเปิดรับสื่อการตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรง กับทัศนคติเกี่ยวกับการเสนอเนื้อหารุนแรงของสื่อมวลชน

ตารางที่ 25 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติเกี่ยวกับการเสนอเนื้อหารุนแรงของสื่อมวลชนระหว่างกลุ่มที่มีวิธีการเปิดรับการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรงต่างกัน

วิธีการเปิดรับ	N	Mean	S.D.	F	P
อ่านหนังสือ	108	3.22	.9000	2.851	.060
ดูทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์	25	3.44	.8699		
ทั้งอ่านหนังสือและดูทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์	121	3.04	.7895		
รวม	254	3.15	.8521		

$P > .05$

จากตารางที่ 25 พบว่า กลุ่มที่วิธีการเปิดรับการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหาต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับการเสนอเนื้อหารุนแรงของสื่อมวลชนไม่แตกต่างกัน

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างความถี่ในการอ่านการ์ตูนญี่ปุ่น กับทัศนคติต่อเนื้อหา
รุนแรงในด้านต่าง ๆ

2.1 ความถี่ในการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น กับทัศนคติในเรื่องความรุนแรงทั่วไป
ดังแสดงในตารางที่ 26

ตารางที่ 26 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติในด้านความรุนแรงทั่วไประหว่างกลุ่ม
ที่อ่านการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรงต่างกัน

ความถี่ในการอ่าน หนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น เนื้อหารุนแรง	N	Mean	S.D.	F	P
ทุกวัน	59	3.59	.7683	1.051	.388
สัปดาห์ละครั้ง	26	3.61	.9829		
เดือนละครั้ง	5	4.00	.7071		
เดือนละสองครั้ง	7	3.85	.3780		
แล้วแต่โอกาส	147	3.49	.8140		
อื่นๆ	10	3.20	.9189		
รวม	254	3.53	.8176		

$P > .05$

จากตารางที่ 26 พบว่า กลุ่มที่อ่านการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรงต่างกัน มีทัศนคติในเรื่อง
ความรุนแรงทั่วไปไม่แตกต่างกัน

2.2 ความถี่ในการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น กับทัศนคติเกี่ยวกับความรุนแรงในการใช้ชีวิตประจำวันของวัยรุ่นชาย ดังแสดงในตารางที่ 27

ตารางที่ 27 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติความรุนแรงในการใช้ชีวิตประจำวันของวัยรุ่นชายระหว่างกลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรงต่างกัน

ความถี่ในการอ่านการ์ตูนญี่ปุ่นเนื้อหารุนแรง	N	Mean	S.D.	F	P
ทุกวัน	59	3.22	.6178	3.487 (กลุ่ม 4 - 6)	.005
สัปดาห์ละครั้ง	26	3.57	.7575		
เดือนละครั้ง	5	3.20	.8367		
เดือนละสองครั้ง	7	4.14	.6901		
แล้วแต่โอกาส	147	3.25	.7411		
อื่นๆ	10	2.90	.9944		
รวม	254	3.29	.7451		

*P < .05

จากตารางที่ 27 พบว่า กลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรงต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับการใช้ชีวิตประจำวันของวัยรุ่นชายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เมื่อทดสอบรายคู่ พบว่า กลุ่มที่อ่านเดือนละ 2 ครั้งกับกลุ่มอื่นๆมีทัศนคติด้านความรุนแรงแตกต่างกันที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆไม่พบว่า มีทัศนคติความรุนแรงแตกต่างกัน

2.3 ความถี่ในการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น กับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมการแสดงออกด้านความรุนแรง ดังแสดงในตารางที่ 28

ตารางที่ 28 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติในเรื่องการแสดงออกด้านความรุนแรงระหว่างกลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรงต่างกัน

ความถี่ในการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น เนื้อหารุนแรง	N	Mean	S.D.	F	P
ทุกวัน	59	2.59	.5907	1.948	.087
สัปดาห์ละครั้ง	26	2.84	1.1204		
เดือนละครั้ง	5	2.40	1.5166		
เดือนละสองครั้ง	7	3.71	.9512		
แล้วแต่โอกาส	147	2.61	1.0756		
อื่นๆ	10	2.70	1.0593		
รวม	254	2.66	1.0037		

$P > .05$

จากตารางที่ 28 พบว่า กลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรงต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมการแสดงออกด้านความรุนแรงไม่แตกต่างกัน

2.4 ความถี่ในการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น กับทัศนคติเกี่ยวกับการเสนอเนื้อหา
รุนแรงของสื่อมวลชน ดังแสดงในตารางที่ 29

ตารางที่ 29 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติการเสนอเนื้อหารุนแรงของสื่อมวลชนระหว่าง
กลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรงต่างกัน

ความถี่ในการอ่าน หนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น เนื้อหารุนแรง	N	Mean	S.D.	F	P
ทุกวัน	59	3.16	.7463	1.095	.363
สัปดาห์ละครั้ง	26	3.03	1.0985		
เดือนละครั้ง	5	4.00	1.2247		
เดือนละสองครั้ง	7	3.14	1.2150		
แล้วแต่โอกาส	147	3.14	.8305		
อื่นๆ	10	3.10	.7379		
รวม	254	3.15	.8521		

$P > .05$

จากตารางที่ 29 พบว่า กลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นเนื้อหารุนแรงต่างกัน มีทัศนคติ
เกี่ยวกับการเสนอเนื้อหารุนแรงของสื่อมวลชนไม่แตกต่างกัน

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างความถี่ในการดูภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นกับทัศนคติต่อเนื้อหารุนแรงในด้านต่าง ๆ

3.1 ความถี่ในการดูภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นกับทัศนคติในเรื่องความรุนแรงทั่วไป
ดังแสดงในตารางที่ 30

ตารางที่ 30 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติในด้านความรุนแรงทั่วไประหว่างกลุ่มที่ดูภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรงต่างกัน

ความถี่ในการดู ภาพยนตร์การ์ตูน ญี่ปุ่นเนื้อหา รุนแรง	N	Mean	S.D.	F	P
ทุกวัน	59	4.03	.8298	8.743 (กลุ่ม 1 - 4)	.000
สัปดาห์ละครั้ง	26	3.53	.7060		
เดือนละครั้ง	5	3.60	.5477		
เดือนละสองครั้ง	7	3.00	1.0000		
แล้วแต่โอกาส	147	3.42	.7022		
อื่นๆ	10	2.70	1.1595		
รวม	254	3.54	.8174		

*P < .05

จากตารางที่ 30 พบว่า กลุ่มที่ดูภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรงต่างกันมีทัศนคติในเรื่องความรุนแรงทั่วไปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เมื่อทดสอบรายคู่ พบว่า กลุ่มที่ดู

ภาพยนต์การ์ตูนญี่ปุ่นเนื้อหารุนแรงเดือนละ 2 ครั้งกับกลุ่มอื่น ๆ ที่มีทัศนคติแตกต่างกันที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆไม่พบว่าทัศนคติแตกต่างกัน

3.2 ความถี่ในการดูการ์ตูนญี่ปุ่นกับทัศนคติเกี่ยวกับความรุนแรงในการใช้ชีวิตประจำวันของวัยรุ่นชาย ดังแสดงในตารางที่ 31

ตารางที่ 31 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติเกี่ยวกับความรุนแรงในการใช้ชีวิตของวัยรุ่นชายระหว่างกลุ่มที่ดูภาพยนต์การ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรงต่างกัน

ความถี่ในการดู ภาพยนต์การ์ตูน ญี่ปุ่นเนื้อหารุนแรง	N	Mean	S.D.	F	P
ทุกวัน	59	3.50	.8382	4.193 (กลุ่ม 1 - 6)	.001
สัปดาห์ละครั้ง	26	3.34	.5616		
เดือนละครั้ง	5	3.40	.5477		
เดือนละสองครั้ง	7	3.71	.7559		
แล้วแต่โอกาส	147	3.21	.6674		
อื่นๆ	10	2.50	1.2693		
รวม	254	3.28	.7545		

*P < .05

จากตารางที่ 31 พบว่า กลุ่มที่ดูภาพยนต์การ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรงต่างกันมีทัศนคติในเรื่องความรุนแรงในการใช้ชีวิตประจำวันของวัยรุ่นชายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เมื่อทดสอบรายคู่ พบว่า กลุ่มที่ดูภาพยนต์การ์ตูนญี่ปุ่นเนื้อหารุนแรงทุกวันกับกลุ่มอื่น ๆ ที่มีทัศนคติแตกต่างกันที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆไม่พบว่าทัศนคติแตกต่างกัน

3.3 ความถี่ในการดูการ์ตูนญี่ปุ่นกับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมการแสดงออกด้าน
ความรุนแรง ดังแสดงในตารางที่ 32

ตารางที่ 32 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมการแสดงออกด้านความรุนแรงระหว่างกลุ่มที่ดูภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรงต่างกัน

ความถี่ในการดู ภาพยนตร์การ์ตูน ญี่ปุ่นเนื้อหารุนแรง	N	Mean	S.D.	F	P
ทุกวัน	59	2.54	1.1792	1.627	.153
สัปดาห์ละครั้ง	26	2.80	.6337		
เดือนละครั้ง	5	3.00	.0000		
เดือนละสองครั้ง	7	2.85	1.0693		
แล้วแต่โอกาส	147	2.70	.9751		
อื่นๆ	10	1.90	1.2865		
รวม	254	2.65	1.0128		

$P > .05$

จากตารางที่ 32 พบว่า กลุ่มที่ดูการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรงต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับ
พฤติกรรมแสดงออกด้านความรุนแรงไม่แตกต่างกัน

3.4 ความถี่ในการดูการ์ตูนญี่ปุ่นกับทัศนคติเกี่ยวกับการเสนอเนื้อหารุนแรงของสื่อมวลชน ดังแสดงในตารางที่ 33

ตารางที่ 33 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติเกี่ยวกับการเสนอเนื้อหารุนแรงของสื่อมวลชนระหว่างกลุ่มที่ดูภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรงต่างกัน

ความถี่ในการดูภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นเนื้อหารุนแรง	N	Mean	S.D.	F	P
ทุกวัน	59	3.50	1.0234	3.833 (กลุ่ม 1 - 6)	.002
สัปดาห์ละครั้ง	26	3.00	.6928		
เดือนละครั้ง	5	3.60	.5477		
เดือนละสองครั้ง	7	3.14	.6901		
แล้วแต่โอกาส	147	3.06	.7644		
อื่นๆ	10	2.60	.9661		
รวม	254	3.15	.8521		

*P < .05

ตารางที่ 33 พบว่า กลุ่มที่ดูการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรงต่างกันมีทัศนคติความรุนแรงเกี่ยวกับการเสนอเนื้อหาของสื่อมวลชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เมื่อทดสอบรายคู่พบว่า กลุ่มที่ดูภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรงทุกวันกับกลุ่มอื่นๆมีทัศนคติแตกต่างกันที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆไม่พบว่ามีทัศนคติแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อ 3 วิทยาลัยชายที่ศึกษาในโรงเรียนชายล้วน จะมีทัศนคติต่อเนื้อหาความรุนแรงของสื่อแตกต่างจากวิทยาลัยชายที่ศึกษาในโรงเรียนสหศึกษา

1. วิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างประเภทโรงเรียนกับความคิดเห็นในเรื่องความชอบและไม่ชอบการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรง ดังแสดงในตารางที่ 34

ตารางที่ 34 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเรื่องความชอบ - ไม่ชอบการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรงระหว่างกลุ่มตัวอย่างประเภทโรงเรียนต่างกัน

ประเภทโรงเรียน	N	Mean	S.D.	t	P
ชายล้วน	120	1.10	.3121	.712	.477
สหศึกษา	134	1.08	.2755		

$P > .05$

จากตารางที่ 34 พบว่า กลุ่มตัวอย่างประเภทโรงเรียนต่างกันมีความคิดเห็นเรื่องชอบ - ไม่ชอบการ์ตูนญี่ปุ่นเนื้อหารุนแรงไม่แตกต่างกัน

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างประเภทโรงเรียนกับความคิดเห็นในเรื่องเนื้อหารุนแรงของการ์ตูนญี่ปุ่นเหมาะสมหรือไม่เหมาะสมกับเพศชาย ดังแสดงในตารางที่ 35

ตารางที่ 35 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นในเรื่องเนื้อหารุนแรงของการ์ตูนญี่ปุ่นเหมาะสม - ไม่เหมาะสมกับเพศชายระหว่างกลุ่มตัวอย่างประเภทโรงเรียนต่างกัน

ประเภทโรงเรียน	N	Mean	S.D.	t	P
ชายล้วน	120	1.45	.4996	.634	.527
สหศึกษา	134	1.41	.4938		

$P > .05$

จากตารางที่ 35 พบว่า กลุ่มตัวอย่างประเภทโรงเรียนต่างกันมีความคิดเห็นเรื่องการดู
ญี่ปุ่นเนื้อหารุนแรงเหมาะสม - ไม่เหมาะสมกับเพศชาย ไม่แตกต่างกัน

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างประเภทโรงเรียนกับความคิดเห็นในเรื่องภาพหรือจาก
การต่อสู้ในการดูญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรง จากสื่อประเภทใด ที่ทำให้วัยรุ่นชายรู้สึกตื่นเต้น ใจ
ดังแสดงในตารางที่ 36

ตารางที่ 36 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นในเรื่องภาพ หรือจากการต่อสู้ การดู
ญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรงจากสื่อประเภทใด ที่ทำให้วัยรุ่นชายรู้สึกตื่นเต้น ใจระหว่าง
กลุ่มตัวอย่างประเภทโรงเรียนต่างกัน

ประเภทโรงเรียน	N	Mean	S.D.	t	P
ชายล้วน	120	1.95	.8638	- 2.256	.025
สหศึกษา	134	2.20	.9017		

*P < .05

จากตารางที่ 36 พบว่า ประเภทโรงเรียนต่างกันมีความคิดเห็นในเรื่องภาพปละฉากการต่อ
สู้ในการดูญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่กลุ่มโรง
เรียนสหศึกษามีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงกว่ากลุ่มชายล้วน (Mean = 2.20)

4. วิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างประเภทโรงเรียนกับทัศนคติต่อเนื้อหารุนแรงในด้าน
ต่าง ๆ

4.1 ประเภทโรงเรียนกับทัศนคติในเรื่องความรุนแรงทั่วไป ดังแสดงในตารางที่ 37

ตารางที่ 37 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติในเรื่องความรุนแรงทั่วไประหว่างกลุ่มตัวอย่างประเภทโรงเรียนต่างกัน

ประเภทโรงเรียน	N	Mean	S.D.	t	P
ชายล้วน	120	3.48	.9347	-.869	.386
สหศึกษา	134	3.57	.7085		

$P > .05$

จากตารางที่ 37 พบว่า กลุ่มตัวอย่างประเภทโรงเรียนต่างกันมีทัศนคติในเรื่องความรุนแรงทั่วไปไม่แตกต่างกัน

4.2 ประเภทโรงเรียนกับทัศนคติเกี่ยวกับความรุนแรงในการใช้ชีวิตของวัยรุ่นชาย
ดังแสดงในตารางที่ 38

ตารางที่ 38 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติเกี่ยวกับความรุนแรงในการใช้ชีวิตของวัยรุ่นชายระหว่างกลุ่มตัวอย่างประเภทโรงเรียนต่างกัน

ประเภทโรงเรียน	N	Mean	S.D.	t	P
ชายล้วน	120	3.40	.8442	2.182	.030
สหศึกษา	134	3.19	.6310		

* $P < .05$

จากตารางที่ 38 พบว่า ประเภทโรงเรียนต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับความรุนแรงในการใช้ชีวิตของวัยรุ่นชายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่กลุ่มชายล้วนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าสหศึกษา (Mean = 3.40)

4.3 ประเภทโรงเรียนกับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการแสดงออกด้านความรุนแรง
ดังแสดงในตารางที่ 39

ตารางที่ 39 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการแสดงออกด้านความรุนแรงระหว่างกลุ่มตัวอย่างประเภทโรงเรียนต่างกัน

ประเภทโรงเรียน	N	Mean	S.D.	t	P
ชายล้วน	120	2.81	1.1075	2.453	.015
สหศึกษา	134	2.50	.8990		

*P < .05

จากตารางที่ 39 พบว่า ประเภทโรงเรียนต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับความรุนแรงในการใช้ชีวิตประจำวันของวัยรุ่นชายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่กลุ่มชายล้วนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มสหศึกษา (Mean = 2.81)

4.4 ประเภทโรงเรียนกับทัศนคติเกี่ยวกับการเสนอเนื้อหารุนแรงของสื่อมวลชน
ดังแสดงในตารางที่ 40

ตารางที่ 40 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติเกี่ยวกับการเสนออาหารรุนแรงของสื่อมวลชน
ระหว่างกลุ่มตัวอย่างประเภทโรงเรียนต่างกัน

ประเภทโรงเรียน	N	Mean	S.D.	t	P
ชายล้วน	120	3.15	.9074	.015	.988
สหศึกษา	134	3.15	.8028		

$P > .05$

จากตารางที่ 40 พบว่า กลุ่มตัวอย่างประเภทโรงเรียนต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับการเสนอ
อาหารรุนแรงของสื่อมวลชนไม่แตกต่างกัน